

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8CoE/24/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814201063
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Legerská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814201063.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v exekučnej veci oprávnených: 1/ mal. O. X., nar. XX.XX.XXXX, 2/ mal. E. X., nar. XX.XX.XXXX, zastúpených matkou K.. K. H., všetky bytom N., D. XX/X, proti povinnému: K.. W. X., bytom N., I. XXX/X, o vymoženie zameškaného a bežného výživného, o odvolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 30. septembra 2014, č.k. 15Er/193/2014-32, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v časti výroku I. **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa prvým výrokom námietkam povinného proti exekúcii o vymoženie zameškaného výživného na mal. oprávneného 1/ za obdobie od 28.10.2013 do 30.11.2013 vo výške 130 Eur, a ďalej o vymoženie zameškaného výživného na mal. oprávneného 2/ za obdobie od 28.10.2013 do 30.11.2013 vo výške 80 Eur vyhovel. Druhým výrokom námietkam povinného proti trovám exekúcie v časti hotových výdavkov vo výške 5,60 Eur a 20 % DPH z účelne vynaložených nákladov spojených s exekučnou činnosťou vyhovel. V prevyšujúcej časti námietky povinného proti predbežným trovám exekúcie zamietol. Uviedol, že z exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 22.10.2013, č.k. 7P/59/2013-88 mal povinný prispievať na výživu mal. oprávneného 1/ vo výške 130 Eur a na mal. oprávneného 2/ vo výške 80 Eur. Na základe návrhu zákonnej zástupkyne mal. oprávnených bolo súdnej exekútorke vydané poverenie na vymoženie zameškaného výživného na oprávneného 1/ za obdobie od 28.10.2013 do 30.11.2013 vo výške 130 Eur, a ďalej od 01.12.2013 vymoženie bežného výživného vo výške podľa vykonateľného exekučného titulu, t. j. vo výške 130 Eur mesačne a vymoženie zameškaného výživného na oprávneného 2/ za obdobie od 28.10.2013 do 30.11.2013 vo výške 80 Eur, a ďalej od 01.12.2013 vymoženie bežného výživného vo výške podľa vykonateľného exekučného titulu, t. j. vo výške 80 Eur mesačne. Súd prvého stupňa mal z predložených ústrižkov poštových poukazov preukázané, že povinný dňa 02.12.2013, t. j. ešte pred začatím exekučného konania, uhradil zákonnej zástupkyňi sumu vo výške 210 Eur. Z tohto je zrejmé, že ide o úhradu zameškaného výživného za obdobie od 28.10.2013 do 30.11.2013 na oboch maloletých oprávnených. Ďalšie úhrady výživného vykonal povinný až v dňoch 24.01.2014

a 27.02.2014, čím sa dostal do omeškania s platením výživného od 01.12.2013. Súd prvého stupňa poukázal na stranu 7 odsek 3 odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 17.12.2013, č.k. 14P/39/2013-41, kde bolo súdom jasne uvedené, že je neprípustné, aby povinný platbami Obecnému úradu v A. C. vo výške 624,95 Eur krátil výživné na maloleté deti, prípadne nimi započítaval výživné. Ďalej súd prvého stupňa uviedol, že povinný sumou 700 Eur zaplatil časť nedoplatkov na výživnom určených rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 17.12.2013, č.k. 14P/39/2013-41, a to vo výške 201,73 Eur, zostatkom vo výške 498,27 Eur uhradil bežné výživné určené rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 22.10.2013, č.k. 7P/59/2013-88, ktorý je v tejto veci exekučným titulom.

Z priložených fotokópií poštových poukazov a z preukázanej sumy 498,27 Eur mal súd za to, že povinný uhradil bežné výživné v celosti za mesiac december 2013, január - marec 2014 a časť výživného vo výške 78,27 Eur za apríl 2014. K týmto úhradám však nedošlo mesiac vopred najneskôr do 25-teho dňa

v mesiaci, tak ako je uvedené vo výroku exekučného titulu. Rozhodnutie o vyhovení námietok povinného proti trovám exekúcie v časti hotových výdavkov vo výške 5,60 Eur súd prvého stupňa odôvodnil § 201 ods. 1, 2 Ex. por., § 4 ods. 2, § 5 ods. 1, 2 a § 22 vyhl. č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov. Dôvodil, že vzhľadom na to, že ide o vymożenie výživného, t. j. opakujúcich sa dávok, súdna exekútorka si správne vyčíslila odmenu v zmysle cit. ust. § 4 ods. 2 vyhlášky vo výške 756 Eur, t. j. 36 mesiacov x 210 Eur x 10 %. V časti náhrady hotových výdavkov súd prvého stupňa považoval za preukázané ich vynalożenie vo výške 5,45 Eur, do ktorých spadajú výdavky za poštovné vo výške 5,10 Eur a spotrebný materiál vo výške 0,35 Eur, nie teda súdnou exekútorkou vyčíslených 11,05 Eur. Z dôvodu, že medzi týmito vyúčtovaním a špecifikáciou predbežných trov v upovedomení o začatí exekúcie je rozdiel v sume 5,60 Eur, považoval súd prvého stupňa za potrebné v tejto sume námietkam povinného proti predbežným trovám vyhovieť.

Proti tomuto uzneseniu vo výroku I., ktorým súd námietkam povinného proti exekúcii o vymożenie zameškaného výživného na mal. oprávneného 1/ za obdobie od 28.10.2013 do 30.11.2013 vo výške 130 Eur a o vymożenie zameškaného výživného na mal. oprávneného 2/ za obdobie od 28.10.2013 do 30.11.2013 vo výške 80 Eur vyhovel, podal v zákonnej lehote odvolanie povinný. Tvrdil, že na súd prvého stupňa podal odvolanie proti exekúcii Čp. Ex 1232/13 proti oprávneniu a trovám exekúcie. Námietku poslal v zákonnej lehote 14 dní. V nej uviedol, že na základe požiadavky zástupkyne maloletých zaplatil nedoplatok na nájomnom 624,95 Eur. Tá mala byť po dohode s exmanželkou braná ako náhrada za výživné. Dohodu oprávnenému sprostredkovala na podnet Mgr. K. H., matka povinného v snahe upraviť ich vzťahy, aby sa rozvod a spory okolo neho čo najmenej dotýkali detí. Dohodu prijal z dôvodu závažnej situácie, keď dlh na bývaní predstavoval čiastku, ktorá oprávňovala prenajímateľa na vysťahovanie maloletých detí, E. a O. spolu s K.. K. H. z predmetného bytu na Z. XXX/XX, XXX XX A. C.. V tom čase v tomto byte býval aj jej druh S. I.. Jeho spolunažívanie v spoločnej domácnosti, ale zabudla pani K.. K. H. pred súdom uviesť. V tejto situácii povinný prijal rozhodnutie zaplatiť dlžnú čiastku hlavne s ohľadom na obe maloleté, nakoľko neexistovala možnosť vysťahovať ich do náhradného bytu. Bývalá manželka vtedy robila problémy povinnému a jeho deťom v spoločnom stretávaní sa. Po predošlých skúsenostiach s čiastkou 200 Eur, ju povinný zaplatil začiatkom júla 2013 osobne do rúk jeho bývalej manželky. Ostatné čiastky povinnému ani nenapadlo si nárokovat ako vyrovnanie, pretože tie sa netýkali vzájomnej dohody o výživnom. Povinný žiadal, aby súd uznal jeho konanie za oprávnené a priznal započítanie čiastky 624,95 Eur ako právoplatné uhradené výživné, po dohode s exmanželkou. Zároveň žiadal súd, aby na základe prepočítania výživného, ktoré už doručil v námietkach proti exekučnému konaniu, zastavil toto exekučné konanie a uznal ho za neoprávnené.

Zástupkyňa oprávnených 1/ a 2/ sa k odvolaniu povinného vyjadrila tak, že o veci, ktorú povinný žiada súdom uznať, už bolo rozhodnuté v rozsudku 14P/39/2013 na strane č. 7, vydaným Okresným súdom Prievidza dňa 17.12.2012 a ktorý je právoplatný od 01.02.2014. S touto spisovou značkou súvisí aj obžaloba na povinného, ktorá bola súdu doručená 19.11.2014 Okresnou prokuratúrou v Prievidzi, na základe ktorej Okresný súd Prievidza vydal dňa 26.11.2014 trestný rozkaz 2T 170/2014-146. Po tom, ako na povinného podala trestné oznámenie o spáchaní trestného činu zanedbania povinnej výživy, sa povinný v rámci výsluchov na polícii snažil opäť argumentovať zaplatením nedoplatkov na bývaní. Oznámila, že napriek obžalobe a vydaniu trestného rozkazu povinný pokračuje vo vyhýbaní sa vyživovacej povinnosti. K 25.11 a 25.12.2014 povinný znovu neposlal výživné, teda 2x po 210 Eur. Žiadna dohoda o tom, že zaplatenie nedoplatkov na bývaní bude považované ako náhrada za výživné, sa neudiala. Povinný okrem toho, že dlží značnú sumu na výživnom, nechal na pleciach zástupkyne oprávnených 1/ a 2/ splácanie úveru 15.000 Eur, ktorý vzali počas manželstva v auguste 2012. Okrem toho v prípade plnenia výživného maloletým deťom sú akékoľvek kompenzačné námietky zákonom o rodine výslovne vylúčené, čo bolo povinnému už taktiež niekoľkokrát vysvetlené. Čiastku 200 Eur, ktorú jej dal v júli 2013 do rúk, predtým vybral 20.06.2013 z jej účtu, t. j. vrátil to, čo vzal. Zástupkyňa oprávnených 1/

a 2/ povinný tvrdil, že leasing na automobil C. V. N už splatil. Leasing však splatený nebol a na tomto automobile bolo niekoľko exekúcií. Ďalej zistila, že dlží peniaze niekoľkým kamarátom. Do dnešného dňa nikomu nič nevrátil a kontaktu s osobami, ktorým dlží, sa vyhýba. Jedná sa pritom o dosť vysoké sumy. X. T. 5.000 Eur, F. H. 3.700 Eur. Vie, že dlží aj iným osobám nemalé sumy, avšak nemá presné informácie o ich výške. Povinný nikdy nebol schopný trvalo pracovať a starať sa o rodinu. Kompenzoval to tým, že finančnú podporu žiadal od svojich rodičov, a ako neskôr zástupkyňa oprávnených 1/ a 2/ zistila, rodinu zadlžil aj pôžičkami od kamarátov.

Odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné v časti výroku I., ktorým námietkam povinného proti exekúcii o vymoženie zameškaného výživného na mal. oprávneného 1/ za obdobie od 28.10.2013 do 30.11.2013 vo výške 130 Eur, a ďalej o vymoženie zameškaného výživného na mal. oprávneného 2/ za obdobie od 28.10.2013 do 30.11.2013 vo výške 80 Eur vyhovel, ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Podľa § 50 ods. 1 Ex. por., povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

Exekučné konanie má charakter sporového konania, tento charakter sa však prejavuje iba v riešení prípadnej spornej otázky medzi oprávneným a povinným, či možno vykonávať exekúciu, teda či sú splnené predpoklady na to, aby súdny exekútor vykonával úkony exekučnej činnosti smerujúce k speňaženiu majetku alebo k vynúteniu inej povinnosti. O tejto otázke rozhoduje exekučný súd. Konanie o námietkach povinného proti exekúcii je sporom o začatie exekúcie, kde exekučný súd na základe námietky povinného rozhoduje o otázkach, či sa exekúcia oprávnene začala. Povinný môže uvádzať v námietkach proti exekúcii iba tvrdenia, ktoré pripúšťa ustanovenie § 50 ods. 1 Ex. por., a to zánik vymáhaného nároku, okolnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti nároku, dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná

a hmotno-právnu legitímáciu účastníka oprávneného alebo povinného. Všetky uvedené okolnosti sú zároveň dôvodom na zastavenie exekúcie v ktoromkoľvek štádiu. Ak teda povinný namiety nepodá, môže neskôr kedykoľvek podať z uvedených dôvodov návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie, však nemá odkladný účinok na vykonanie exekúcie, teda na vydanie exekučného príkazu. Je preto opodstatnené, aby sa povinný mohol brániť proti exekúcii aj formou námietok, teda skôr, ako exekútor poverený vykonaním exekúcie zo strany exekučného súdu vydá exekučný príkaz, a začne vykonávať jednotlivé úkony exekučnej činnosti vedúce k vymoženiu pohľadávky oprávneného, jej príslušenstva a trov exekúcie.

Námietky v zmysle vyššie uvedeného predstavujú procesnú obranu povinného proti neprípustnej exekúcii, pričom ich účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne uvedených v zákone. Povinný musí uviesť dôvod neprípustnosti exekúcie. Ak je rozhodnutie, ktorým sa námietkam vyhovel právoplatné, súd exekúciu zastaví v zmysle vety prvej ustanovenia § 50 ods. 5 Ex. por. Povinný môže v rámci námietok proti exekúcii navrhnúť, aj keď to nie je obligatórne, zastavenie exekúcie. Námietky v konečnom dôsledku predstavujú procesný prostriedok, ktorým možno vyvolať začiatok incidenčného sporu o prípustnosť exekúcie. Ich predmetom môžu byť skutočnosti procesného i hmotného práva. Spoločným znakom je, že tieto skutočnosti nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom na exekúciu. Hmotnoprávne skutočnosti možno rozdeliť na skutočnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku podľa hmotnoprávnych noriem, bránia vymáhateľnosti nároku, inak spôsobujú neprípustnosť exekúcie alebo znamenajú námietku, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule.

Exekučný súd koná a rozhoduje o námietkach spravidla bez pojednávania. Ak však rozhodnutie o námietkach závisí od skutkových okolností, ktoré sa musia zisťovať procesným dokazovaním, exekučný súd musí nariadiť pojednávanie (§ 122 a § 251 ods. 4 O.s.p.), predvolať naň účastníkov konania, prípadne osoby, ktoré je nevyhnutné vypočuť, zástupcov účastníkov a umožniť im plné uplatnenie ich procesných práv uvedených v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, teda právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom. Inak exekučný súd odníme účastníkovi možnosť konať pred súdom, čo môže mať iné dôsledky, ak sa námietkam vyhovie, a iné dôsledky v prípade, ak sa námietkam nevyhovie.

Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že súd prvého stupňa poverením č. 5307 119045 zo dňa 30.01.2014 poveril súdnu exekútoriku Mgr. Helenu Kríkovú vykonaním exekúcie na

vymoženie zameškaného výživného na mal. oprávneného 1/ za obdobie od 28.10.2013 do 30.11.2013 vo výške 130 Eur, ďalej od 01.12.2013 bežného mesačného výživného a zameškaného výživného na mal. oprávneného 2/ za obdobie od 28.10.2013 do 30.11.2013 vo výške 80 Eur a od 01.12.2013 bežného mesačného výživného s príslušenstvom, na podklade rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 22.10.2013, č.k. 7P/59/2013-88, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 28.10.2013. Povinný podal námietky proti exekúcii, ako aj proti trovám exekúcie. Súd prvého stupňa následne prvým výrokom napadnutého uznesenia vyhovel námietkam povinného proti exekúcii o vymoženie zameškaného výživného na mal. oprávneného 1/ za obdobie od 28.10.2013 do 30.11.2013 vo výške 130 Eur, a ďalej o vymoženie zameškaného výživného na mal. oprávneného 2/ za obdobie od 28.10.2013 do 30.11.2013 vo výške 80 Eur. Druhým výrokom vyhovel námietkam povinného proti trovám exekúcie v časti hotových výdavkov vo výške 5,60 Eur a 20 % DPH z účelne vynaložených nákladov spojených s exekučnou činnosťou. V prevyšujúcej časti námietky povinného proti predbežným trovám exekúcie zamietol.

Odvolací súd zistil, že mal. oprávnení 1/ a 2/ prostredníctvom zákonnej zástupkyne - matky, podali návrh na vykonanie exekúcie, podľa ktorého mal povinný zaplatiť zameškané výživné od 28.10.2013 do 30.11.2013 pre oprávneného 1/ vo výške 130 Eur a oprávneného 2/ vo výške 80 Eur a bežné výživné od 01.12.2013 mesačne pre oprávneného 1/ vo výške 130 Eur a oprávneného 2/ vo výške 80 Eur na účet exekútorky. Povinný zákonnej zástupkyne - matke mal. oprávnených 1/ a 2/ preukázateľne pred začatím exekúcie (veta prvá ustanovenia § 36 ods. 2 Ex. por.), teda do dňa 18.12.2013 uhradil dňa 02.12.2013 sumu 210 Eur, čo vyplynulo z fotokópie poštovej poukážky, ktorá bola prílohou námietok povinného proti exekúcii. Súd prvého stupňa preto správne uzavrel, že ide o úhradu zameškaného výživného (za obdobie od 28.10.2013 do 30.11.2013), na oprávnených 1/ a 2/. Z dôvodu, že ďalšie platby vo výške 80 Eur a 130 Eur vykonal až 24.01.2014, dostal sa do omeškania s platením bežného výživného od 01.12.2013, preto nebolo možné v tejto časti vyhovieť námietkam povinného proti exekúcii. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že argument povinného, ktorý požadoval započítanie sumy 624,95 Eur, ako platby za byt, neobstojí. Súčasťou spisu sú 3 fotokópie poštovej poukážky zo dňa 07.11.2013 Obci A. C. (v sumách 136,09 Eur, 338,86 Eur a 150 Eur), t.j. uplatňovaná suma 624,95 Eur. Započítanie (kompenzácia), ako jeden zo spôsobov zániku záväzku, možno uplatniť aj v súdnom konaní (v štádiu výkonu rozhodnutia, resp. výkonu exekúcie), pokiaľ však ide o pohľadávku na výživné, jednostranné započítanie je vylúčené, a proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou. Pokiaľ ide o výživné pre maloleté deti, započítanie v zmysle ustanovenia 76 ods. 2 vety druhej zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine nie je možné.

S poukazom na vyššie uvedené a nemožnosť započítania pohľadávky povinného, teda platby za byt proti pohľadávke výživného na maloleté oprávnené 1/ a 2/, a to ani dohodou, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku I. potvrdil, ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne v pomere hlasov tri ku nule.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.